

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Simon Zoltán*
Cím: *Vendéglői monológ*

Forrás: *Ujság*
Bz (Hely) *1942. júl. 26.* (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1942"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs.

Simon Zoltán:

16 Vendéglői monológ

Vendéglői törvény nálunk az, hogy amíg a falmelletti soron üres asztal akad, okos ember nem ül középső asztalhoz. Eleve középre ülni, naiv járatlanság Pesten. Ám a mai vendéglői asztalok irracionálisán vannak kifundálva. Minden asztal hatszemélyes, de legislegjobb esetben négy- vagy kétszemélyes. Holott! Holott az esti polgári zöldvendéglőket leginkább párok látogatják. Vagy pedig soktagu kompániák. A szerelmeseknek még a négy- vagy kétszemélyes asztal is sok, a kompániáknak pedig a hatszemélyes is kevés. Ma már olyan sztereotip ez az éttermi mondat, hogy „majd két asztalt összetolunk“, mint az én gyerekkoromban az alsóvezetékes villamos elakadásának varázslatos indítója volt a „rugja meg valaki a hajót“. (Ugy-e emlékszünk még erre a közlekedési mellék-bájjra. Ilyenkor a fűrtől leszállt valaki megrugni a „hajót“ s persze rendszerint le is maradt, mert a villamos hirtelen megindult.) A piroskandós lámpák alatt kilenc óra körül nagyban szól már a zene, a lugásokban sokan tanyáznak s egy-

másután csábulnak be újabb meg újabb vendégek.

Kétszemélyes asztal ma csak eszpresszóban, fagyaltatózóban vagy nyári tömeghelyeken van, meg persze kávéházakban. Zöld helyeken szinte még elvétve sem. Pedig manapság minden divatos helyre főként párok járnak. Párok, kölcsönösen fiatal kiadásban, vagy reciprok-korú párok, amelyben csak a nő fiatal, ilyenkor a férfi kopasz, de vagy monoklija van, vagy tetemes szűcszámmlája.

A négy és hatszemélyes asztal azonban mindegyiknek sok. De ől még csak hagyján! Mit csináljon az a vendég, aki magányosan darvadozik! Aki például annyira szereti az abszolút jótársaságot, mincsekélységem, már régesrég csukid egyedül jár. Magamnak — ez má sokszor bebizonyosodott — még mindig én vagyok a legjobb társaság. Hol jut hely ilyen helyen nekem? Schol. Elfoglaljak egy falmelletti hatszemélyes lugast? Erre nem viszá a tapintat. Leüljek a középső sorra egy négy- vagy kétszemélyes asztalhoz? Nincs más, leülök. De tíz felé be-

népesedik vacsoravendégekkel a kert, a tulaj föl-le rohangál, a pincérhad hadikészültségbe lép, hogy helyet szorítson az új vendégcuvakszoknak, (csupa soktagu társaság!) s én a magam kis halászlevéllel és két pohár sörrel üzemi- leg egyszerre roppant fontatlanná válok. Magányos vendég egy négy- vagy kétszemélyes asztalnál! Távozásra nem szólhatnak föl, invitálásom az új vendégek ide telepítésére pedig hatástalan marad, kiderül, hogy nem akarnak „összeülni“. Egyszerűen győztes megoldás, önkéntes távozásom volna, hisz közben a sör ügyis megkeseredik bennem, de az ördög vigye el, mért én igyam meg a levét annak, hogy a vendéglős nem szabdalja ketté a négy- vagy kétszemélyes asztalt, kétszemélyesekké korszerűsítve! Bezzeg akkor kétszerannyi helye lenne, éppugy mint ahogy teszem azt, kétszerannyi sört is mérhetne ki, ha... telemérné a poharakat.

S közben én is nyugodtan mer-nék még egy harmadik pohárral rendelni. Bár nem tudom, öröm-e ez ma egy vendéglősnek, amikor csak **kvantumra kapja a sört.**

nyomdája 1941 — 9086